

El tripartit barceloní

XAVIER VALLS SERRA

EL PUNT, 27.04.08

Cada mes tenen uns moments de glòria. Quan arriba el consell plenari de l'Ajuntament de Barcelona, Convergència i Unió, el Partit Popular i Esquerra Republicana es dediquen amb una alegria mereixedora d'una causa millor, a presentar mocions per boicotejar les propostes de l'equip de govern. Les tres forces polítiques saben prou bé que no poden governar juntes perquè ningú no ho entendria, però com si fossin infants es dediquen a rebregar totes les joguines que els posen a les mans. Els seus acords interessats tenen sovint el regust dels impotents que espion els amants, però si tot plegat creuen que dóna ple sentit a la seva existència, ens hi haurem d'acostumar. Els faig però, dues reflexions. La primera és que en el marc d'aquest món globalitzat, ni les empreses ni les ciutats ni els països no es poden permetre quatre anys de paràlisi, que és la finalitat, que pel que anem veient els engresca de debò. Si fos el cas, quan recuperéssim el pas ja no sabríem cap on anar. La segona va per l'esquerra vacil·lant. Qui llueix de mans netes no pot passar a l'oposició i votar mocions amb la dreta rànica, deixant alhora com a penyora per a un possible retorn al govern bona part dels seus efectius. Políticament pot ser correcte, però no és elegant donar gat per llebre i fruir discretament de l'escalfor del poder, mentre de cara a la galeria s'imposta la veu per fer el teatre de l'oposició. No s'ha inventat encara fer repicar les campanes i anar a la processó.